Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9008
Copyright: Melk, Benediktinerstift

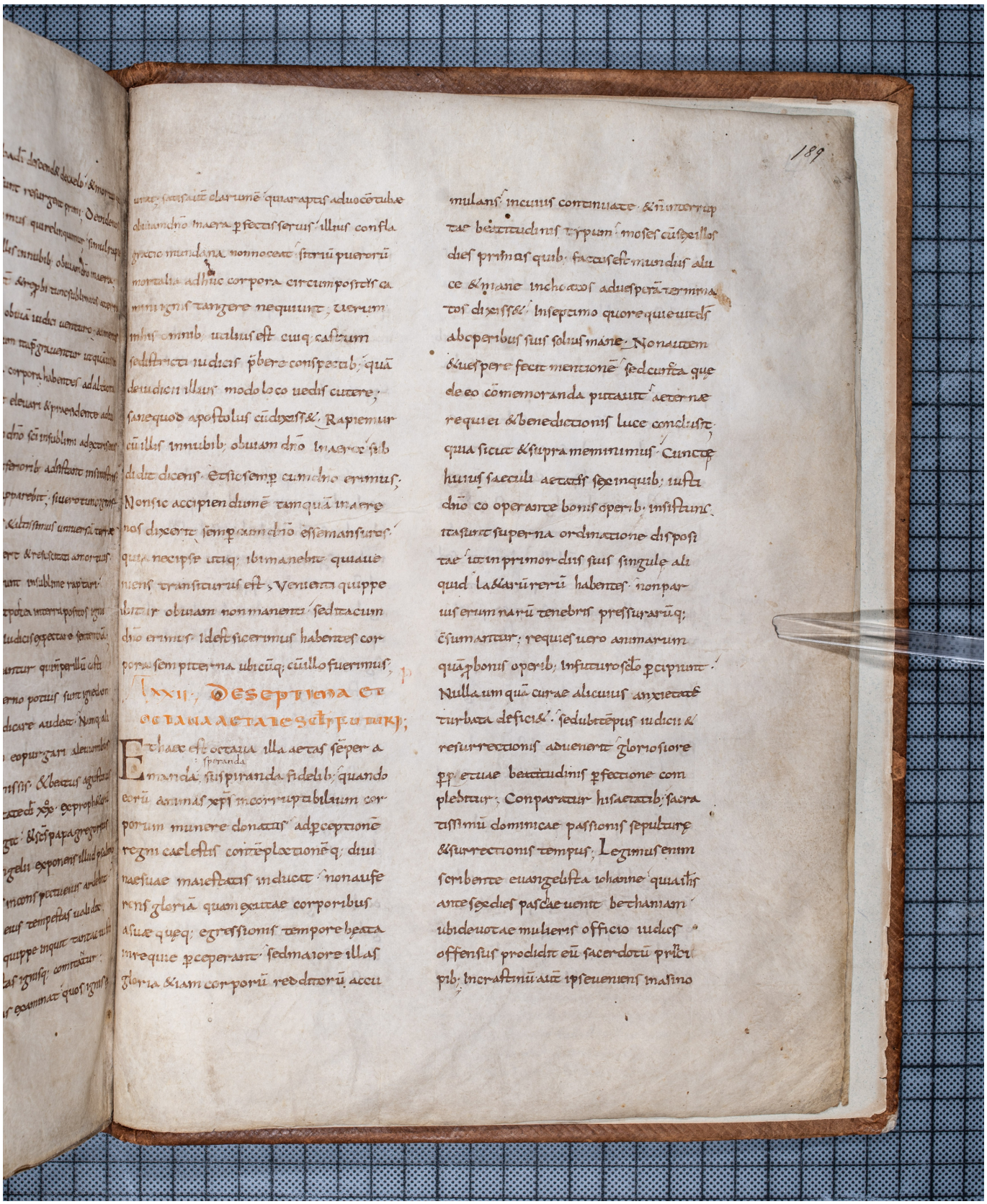

189

LXXII. De septima et octava aetate seculi.

Et haec est octava illa aetas sperandae semper a fidelibus quando eorum animas xpi incorruptibilium corporum munere donatus ad perceptionem regni caelestis contemplationemque diuinae suae maiestatis inducit nonausem gloriam quam exutae corporibus assuae quoque egressionis tempore beatarum requiem perceperant sed maiorem illas gloria etiam corporum reddendorum accumulans incipiunt continuate et uninterruptae beatitudinis typum moses cum septem illos dies primos quibus factus est mundus alternatim uice et mane inchoatos aduesperam terminatos dixisset. In septimo quoque quiete uidelicet abceperibus suis solius mane. Non autem euespere fecit mentionem sed cursus quae de eo commemoranda putauit aeternae requiei et benedictionis luce concluserit quia sicut et supra meminimus. Cuncta huius saeculi aetatis spe inquibus iusti domino cooperante bonis operibus insistunt futurae superna ordinatione disposita ita in primordiis suis singula aliquid labarum rerum habentes non parum erumnarum tenebris pressuramque consumantur; requies uero animarum quae bonis operibus insituro sedo percipiunt. Nulla iam quae curae alicuius anxietate turbata deficiat. sed ubertim iudicii et resurrectionis aduenerit gloriosiore perpetuae beatitudinis perfectione complebitur. Comparatur his aetatibus sacratissimum dominicae passionis sepulturae et resurrectionis tempus. Legimus enim scribente euangelista iohanne quia tis ante sex dies paschae uenit bethaniam ubi deuotae mulieris officio iudaei offensus prodiderit eum sacerdotum principibus. Incrastinum autem ipse ueniens in asino